

עין משפט
ג'ר מצוה

המביא גט
פרק שני גיטין

מסורת הש"ס

- 16 (לעיל טו) וס"ג.
- 17 (פירושין לג) וס"ג.
- 18 (לעיל כא) ופירושין ט"ז.

תורה אור השלם

1. בה אמר ה' צבאות אלילי ישראל לקח את הספרים האלה את ספר המקנה הזה ואת התחתון ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בבלי חרש למען יעמדו ימים רבים: ירמיהו ל"ב ד'

מוסף רש"י

האשה כותבת את גיטתה. ומקנה לה נכסל ויחסי לה ניהול (ע"ד א"א). והאיש כותב את שובריו. פירוש המוסף שפירש ומקנה לאשה והוא מחמת עדים ומסורתי (להלכה כד' וס"ח).

ר' אלעזר ס"א. דלמך חתימת הגט אינה מן המורה ולא סגי למיטביה בלא עדי מסירה דליטבו הוא דעבדי כריתות דעל כרתיך בעינן עדים דליפנין (לקמן דף טז). ערוה דבר דבר ממנון והלכך לא חיישינן ללמלא מייפא דהא אמרן לרבי למיקרייה ולי הוה ציה מנאה אינהו דיעי ומ"ד עדי מסירה עיקר

הנאה לישא לרביה לבינא עדין שנמסר לישא. אבל לר' מאיר דלמך לא בעינן עדי מסירה אינא למיחש ליופא דמאן דסמין אעדי חתימה אשה הנאה לישא בגט אינה מביאה לפנינו עדים החתומים בו אם יש מכירים בתמימתן ואם יש מנאה וזיפמיה ליכא דיעד: **אלא לאלפר.** שהביאנו לר"ז ציוס שנמסר לה להודיע שהיא גרושה ומיירה לבינא עדין דכיון דהאידינא הוה זבעדיה מסירה לא חיישינן ליופא: **וזיפסיס.** וכבר שכתוב העדים: **אלא בניעין.** לאינן עשויין אלף להמירה ויכולה להביאו לר"ז אלף למיירה וישנו אינה לרביה לגט דכיון שהמורה צב"ד יש זכרון וקול לדבר: **אלא בשטרות.** דקיימי לגבייה ודילמא לא מפיק ליה עד זמן ארוך וישכחו עדי מסירה את הדבר וסמנין אעדי חתימה והוא מוסיף כחז העליון ומוחס עומד במקומו: **ימים רבים.** אלמא בעינן דבר הראוי לעמוד ולהתקיים. והאי קרא בירמיה נשטרי מר: **מרתג' ואפי' חרש שוטף וקטן.** בגמ' מפרש לה: **כוספס אפ גיטה.** ומקנהו לבצל וחרור ומסור לה לגירושין: **שוברו.** שזכר פרשן חתמה שהאשה היה לה לכחמו ולמסור לו להיות והוא לראיה: **גמ' והא לאו בני דיעס נינהו.** ולא ידעו לכחמו לשמה: והוא

אבל בשטרות א"א. פי' כפונטרס דקיימי לגבייה ודילמא לא מפיק ליה עד זמן ארוך וישכחו עדי מסירה את הדבר וסמנין אעדי חתימה והוא מוסיף כחז העליון ומוחס עומד במקומו ופירוש דחוק דלמא יש לנו לעשות ולקמן על עדי חתימה בדבר

ס"א ר' אלעזר היא דאמר עדי מסירה כרתי ואמר ר"א לא הכשיר ר"א אלא לאלתר אבל ככאן עד עשרה ימים לא אייש דילמא הוה ביה תנאה וזיפיתיה ור' יוחנן אמר יאפי' ככאן עד עשרה ימים דאם איתא רהוה ביה תנאי מידבר דכירי ואמר ר"א ילא הכשיר ר"א אלא בניעין אבל בשאר שטרות לא דכתי' וינתתם בבלי חרש למען יעמדו ימים רבים ורבי יוחנן אמר אפי' בשטרות והכתוב למען יעמדו ימים רבים התם יעצה טובה קמ"ל: **מרתג' והכל כשרין לכתוב את הגט אפי' חרש שוטף וקטן** ו**האשה כותבת את גיטה והאיש כותב את שוברו שאין קיום הגט אלא בחותמיו: גמ' והא לאו בני דיעה נינהו אמר רב הונא והוא**

לא מפיק ליה עד זמן ארוך וישכחו עדי מסירה את הדבר וסמנין אעדי חתימה והוא מוסיף כחז העליון ומוחס עומד במקומו: **ימים רבים.** אלמא בעינן דבר הראוי לעמוד ולהתקיים. והאי קרא בירמיה נשטרי מר: **מרתג' ואפי' חרש שוטף וקטן.** בגמ' מפרש לה: **כוספס אפ גיטה.** ומקנהו לבצל וחרור ומסור לה לגירושין: **שוברו.** שזכר פרשן חתמה שהאשה היה לה לכחמו ולמסור לו להיות והוא לראיה: **גמ' והא לאו בני דיעס נינהו.** ולא ידעו לכחמו לשמה: והוא

לא מפיק ליה עד זמן ארוך וישכחו עדי מסירה את הדבר וסמנין אעדי חתימה והוא מוסיף כחז העליון ומוחס עומד במקומו: **ימים רבים.** אלמא בעינן דבר הראוי לעמוד ולהתקיים. והאי קרא בירמיה נשטרי מר: **מרתג' ואפי' חרש שוטף וקטן.** בגמ' מפרש לה: **כוספס אפ גיטה.** ומקנהו לבצל וחרור ומסור לה לגירושין: **שוברו.** שזכר פרשן חתמה שהאשה היה לה לכחמו ולמסור לו להיות והוא לראיה: **גמ' והא לאו בני דיעס נינהו.** ולא ידעו לכחמו לשמה: והוא

לא מפיק ליה עד זמן ארוך וישכחו עדי מסירה את הדבר וסמנין אעדי חתימה והוא מוסיף כחז העליון ומוחס עומד במקומו: **ימים רבים.** אלמא בעינן דבר הראוי לעמוד ולהתקיים. והאי קרא בירמיה נשטרי מר: **מרתג' ואפי' חרש שוטף וקטן.** בגמ' מפרש לה: **כוספס אפ גיטה.** ומקנהו לבצל וחרור ומסור לה לגירושין: **שוברו.** שזכר פרשן חתמה שהאשה היה לה לכחמו ולמסור לו להיות והוא לראיה: **גמ' והא לאו בני דיעס נינהו.** ולא ידעו לכחמו לשמה: והוא

כ"א כ"מ מ"י פ"ד מ"ב' נירושין הלכה ג סמג ע"ש כ"ט ע"ש א"ע פי' קד ספק ג: סג ג מ"י פ"ג מ"ב' מ"ה הל' א טו"ע מ"ג פ"ר מ"ג ספק א: פ"ד ר"מ פ"ג מ"ב' נירושין הלכה ט (טו) י"ח סמג ע"ש נ טו"ע א"ע פי' קנ ספק א: פ"ה ר"מ ע"ש ט' טו ופ"ד ט"ס הלכה ג סמג ע"ש טו"ע ע"ש ופי' קד ספק ז:

תוספות ר"ד

רבי אלעזר הוא דאמר עדי מסירה כרתי. פי' א"א שיש עדי חתימה לא סגי בלא עדי מסירה וכו' דצריכי למיקרייה ליבא למיחש למידי. ואמר רבי אלעזר לא הכשיר ר"א אלא לאלתר אבל ככאן עד ע"י ימים לא דלמא הוה ביה תנאה וזיפיתיה פי' ואפי' שבאן עדי מסירה לרבי ומכריח שבפניהם מסרו לה חיישינן שטא שבחו העדים והנאי ואין זכרין אחר ורבי יוחנן אמר אפילו ככאן וע"י ימים אם איתא רהוה ביה תנאה מידבר דכירי ולא חיישינן לשמיה וק"ל ר' אלעזר ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן רהוה רביה: **מרתג' והכל כשרים לכתוב את הגט אפילו חרש שוטף וקטן.** בגמ' מפרש דהא לאו בני דיעה נינהו פי' ומקנהו לבצל וחרור ומסור לה לרבי נירושין והאיש כותב את שובריו פי' שובר פירושן חתובה שהאשה היה לה לכתוב ולמסור לו להיות לו לראיה: שאין קיום הגט אלא בחותמיו: **הכל כשרים לכתוב את הגט חרש מחרש שוטף וקטן סמג** ונכרי פי' דברי שלוחת אש (בבב) ולא קטן ובשליחות נפקא לן כ"ב כקדושין בשטעמא קיימא מיקתו אש שה לביא אבות דאח לוקח לכולן. נכרי נמי לאו כר' הירושא וינהו דאין להן תורת גיטין וקדושין ובמדי דלפניה לא חזי לא מצי למיעבר שליחותא לאתווי: קבל הקטן והגדיל חרש ונתפחה סומא ונתפחה שונה ונתפחה כרי ונתגייר פסול אבל פקח ונתחריש חזיר ונתפחה פתוח ונתחמא חזיר ונתפחה שפי' ונתחמה וחרור ונתפחה שער זה הכלל כל שחלילתי וסופי לדעת כשר: והא לאו בני דיעה נינהו פי' ורחמנא אמר וכתב לה להטמא ובני לית ליה כונה אמר רב הונא